

АНДРЕЯ ИЛИЕВ ВИДЕНИЕ

chitanka.info

В общежитието живеехме по трима. Карти, пиячка... Даже понякога и учехме. Живот. Една вечер тъкмо се кротнахме в леглата, ха да се унесем и вратата се отваря. И моля ти се, влиза момиче. Ама ей така, като у тях си. Не включва лампата. Започва да се съблича.

Иван и Гошо нервно примърдват в леглата, но мълчат.

Тя хвърля сутиена на моето нощно шкафче и влиза в банята.

— Вальо — изхърква Иван. — При теб ли?...

— Да излизаме — преглъща шумно Гошо.

— Глупости — срязвам ги аз. — Пийнала е и е объркала стаите.

В този момент момичето излиза от банята и пак е на една ръка
ръка разстояние от всеки от нас. Протяга се сладно и закачливо казва:

— Ех, момичета, как ми се чука!...

Цял тон тишина на кристали... Онова говедо Иван обаче светна
нощната си лампа.

Ръцете ѝ стремглаво се озоваха между краката. Писък. Излетя
навън...

— Глупак — мъдро отсъди Гошо по адрес на Иван.

В този момент тя пак влезе — едната ѝ ръка бе между краката,
втората на гърдите, с третата и четвъртата награби дрехите си и пак
изхвъркна...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.